

PROGRAM NAUCZANIA

INSTRUMENT GŁÓWNY: FLET

I ETAP EDUKACYJNY
cykl sześćioletni i czteroletni

SZKOŁA MUZYCZNA I STOPNIA
IM. STANISŁAWA WIECHOWICZA W KRAKOWIE

Opracowanie:

mgr Beata Okońska-Jordan
mgr Filip Słowiak

KRAKÓW 2017 r.

Spis treści

WSTĘP • 3

I. CELE KSZTAŁCENIA - WYMAGANIA OGÓLNE • 4

II. TREŚCI NAUCZANIA - CELE SZCZEGÓŁOWE • 5

- CYKL SZEŚCIOLETNI • 5
- CYKL CZTEROLETNI • 14

III. FORMY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ, KRYTERIA OCENY UCZNIA • 21

IV. EFEKTY KSZTAŁCENIA NA KONIEC NAUKI W SZKOLE I STOPNIA • 23

V. KOMENTARZ DO REALIZACJI PROGRAMU NAUCZANIA • 24

- OGÓLNA KONCEPCJA PROGRAMU NAUCZANIA • 24
- WSKAZÓWKI METODYCZNE • 24
- OPIS WARUNKÓW NIEZBĘDNYCH DO REALIZACJI PROGRAMU NAUCZANIA • 25
- PRAWA AUTORSKIE • 25

WSTĘP

Program nauczania przedmiotu flet przeznaczony jest dla pierwszego etapu edukacyjnego – dla uczniów Szkoły Muzycznej I stopnia /cykl sześcioletni i czteroletni/. Został opracowany zgodnie z założeniami pierwszego etapu edukacyjnego, zawartymi w aktualnie obowiązujących aktach prawnych oraz zgodnie ze Statutem Szkoły.

Program nauczania dla przedmiotu flet został opracowany w oparciu o:

- **Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie dopuszczania do użytku w szkołach artystycznych programów nauczania oraz dopuszczania do użytku szkolnego podręczników dla szkół artystycznych**
- **Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 lipca 2014 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa artystycznego w publicznych szkołach artystycznych ([Dz. U. z 2014r. poz. 1039](#))**
- **Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie ramowych planów nauczania w publicznych szkołach i placówkach artystycznych**

Program zawiera cele edukacyjne i treści nauczania, sposoby ich realizacji oraz kryteria oceniania, jak i wykaz umiejętności uczniów nabytych na pierwszym etapie kształcenia. Materiał nauczania w zaproponowanym programie daje uczniowi możliwość zdobycia podstaw umiejętności instrumentalnych. Zawarta w programie literatura stanowi propozycję, zaś o ostatecznym jej doborze decyduje nauczyciel fletu. Ponadto uczniowie objęci programem mają możliwość rozwijania swoich umiejętności na poziomie zgodnym z ich uzdolnieniami. Czas osiągnięcia poszczególnych umiejętności czy sprawności jest różny u każdego dziecka i zależy od jego indywidualnych zdolności.

I. CELE KSZTAŁCENIA - WYMAGANIA OGÓLNE

1. Rozbudzenie zainteresowania muzyką

Uczeń rozwija uzdolnienia muzyczne i predyspozycje gry na flecie – odpowiednio do wieku. Zdobywa wiedzę o muzyce, zna podstawowe pojęcia i terminy muzyczne. Uczeń chętnie uczestniczy w życiu muzycznym i kulturalnym.

2. Opanowanie podstaw gry na instrumencie

Uczeń zna możliwości techniczne instrumentu i stara się w prawidłowy sposób wykorzystywać metody pracy z fletem.

3. Wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w praktyce

Uczeń realizuje indywidualnie i zespołowo projekty w zakresie swojej specjalności.

4. Przygotowanie do występów publicznych

Uczeń posiada niezbędne umiejętności w zakresie występów publicznych.

II. TREŚCI NAUCZANIA - CELE SZCZEGÓŁOWE

CYKL SZEŚCIOLETNI

Klasa I/6

1. Rozbudzenie zainteresowania muzyką

- zachęcanie ucznia do uczestniczenia w koncertach
- zapoznanie ucznia z podstawowymi wiadomościami z zakresu historii instrumentu
- początki gry z akompaniamentem fortepianu
- zapoznanie z podstawowymi pojęciami muzycznymi

2. Opanowanie podstaw gry na instrumencie

- budowa instrumentu i sposoby jego pielęgnacji
- prawidłowa postawa podczas gry na instrumencie
- technika wydobycia dźwięku (prawidłowe zadęcie)
- układ rąk i palców, zasady palcowania
- technika oddechowa
- artykulacja legato, non legato
- kształtowanie dźwięku na przykładach długich wartości nut
- nauka gry z nut

3. Wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w praktyce

- przygotowanie ucznia do gry z akompaniamentem fortepianu
- uczeń samodzielnie i bezbłędnie odczytuje łatwy, dostosowany do jego możliwości zapis nutowy
- poprawnie wykonuje z pamięci wyznaczony przez nauczyciela utwór lub ćwiczenie
- uczeń samodzielnie ćwiczy w domu

4. Przygotowanie do występów publicznych

- uczeń bierze udział w audycjach szkolnych

Przykładowy repertuar do realizacji:

- gamy i pasaże (dur, moll) do 2 znaków przykluczowych w obrębie dwóch oktaw - artykulacją non legato, legato
- 4 – 6 etiud
- 2 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Przykładowa literatura:

E. Towarnicki – Szkoła na flet cz. I
A. Błaszczak – Młody flecista
A. Lehmann – Mój przyjaciel flet
G. Gariboldi – Methode complete
N. Piatonow – Szkoła na flet
T. Wye – Szkoła na flet
F. Tomaszewski – Wybór etiud na flet
R. M. Endresen – Supplementary Studies

G. Gariboldi – 20 petites etudes pour la flute

M. Moyse – 24 etudes melodiques

J. Krakowska- Drobne utwory na flet z fortepianem

T. Kaban, H. Błażej – Miniatury klasyczne i romantyczne na flet i fortepian

I inne o podobnym stopniu trudności

Klasa II/6

1. Rozbudzenie zainteresowania muzyką

- uczeń bierze udział w koncertach
- uczeń zna historię swojego instrumentu oraz literaturę fletową, odpowiednią do etapu nauczania
- uczeń zna i stosuje podstawowe pojęcia muzyczne

2. Opanowanie podstaw gry na instrumencie

- kształtowanie dźwięku na przykładach długich wartości nut
- wyrabianie biegłości palców
- rozwijanie świadomej wyobraźni muzycznej
- doskonalenie techniki zadęcia
- praca nad artykulacją legato i non legato

3. Wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w praktyce

- rozwijanie gry z akompaniamentem fortepianu
- uczeń samodzielnie i bezbłędnie odczytuje łatwy, dostosowany do jego możliwości zapis nutowy
- poprawnie wykonuje z pamięci wyznaczony przez nauczyciela utwór lub ćwiczenie
- uczeń samodzielnie ćwiczy w domu, potrafi poprawić błędy

4. Przygotowanie do występów publicznych

Uczeń:

- bierze udział w audycjach szkolnych i koncertach okolicznościowych

Przykładowy repertuar do realizacji:

- gamy i pasaże (dur, moll) do 3 znaków przykluczowych w obrębie dwóch oktaw - artykulacją non legato, legato
- 6 – 8 etud
- 4 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Program egzaminu promocyjnego:

- gama i pasaże
- etiuda
- 2 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Przykładowa literatura:

E. Towarnicki – Szkoła na flet

A. Błaszczak – Młody flecista

A. Lehmann – Mój przyjaciel flet

G. Gariboldi – Methode complete

N. Płatonow – Szkoła na flet

T. Wye – Szkoła na flet

F. Tomaszewski – Wybór etiud na flet

R. M. Endresen – Supplementary Studies

G. Gariboldi – 20 petites etiud es pour la flute

M. Moyse – 24 etiudy melodyczne

J. Krakowska- Drobne utwory na flet z fortepianem

T. Kaban, H. Błażej – Miniatury klasyczne i romantyczne na flet i fortepian

I inne o podobnym stopniu trudności

Klasa III/6

1. Rozbudzenie zainteresowania muzyką

- uczeń bierze udział w koncertach
- zna historię swojego instrumentu oraz literaturę fletową, odpowiednią do etapu nauczania
- uczeń zna i stosuje podstawowe pojęcia muzyczne
- uczeń wykorzystuje poznaną wiedzę na temat epok, stylów i kompozytorów w pracy nad utworami

2. Opanowanie podstaw gry na instrumencie

- doskonalenie techniki zadęcia i techniki oddechowej
- wyrabianie biegłości palców
- stopniowanie dynamiki
- doskonalenie techniki legato i non legato
- kształtowanie dźwięku na przykładach długich wartości nut
- rozwijanie świadomej wyobraźni muzycznej
- nauka czytania *a vista*
- uczeń potrafi nastroić instrument z pomocą nauczyciela i dba o prawidłową intonację

3. Wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w praktyce

- rozwijanie umiejętności gry pamięciowej, zespołowej i z akompaniamentem fortepianu
- uczeń samodzielnie i bezbłędnie odczytuje łatwy, dostosowany do jego możliwości zapis nutowy,
- uczeń samodzielnie i efektywnie ćwiczy oraz koryguje popełniane błędy
- jest przygotowany do gry z akompaniamentem i w zespołach kameralnych

4. Przygotowanie do występów publicznych

Uczeń:

- bierze udział w audycjach szkolnych i koncertach okolicznościowych
- dokonuje prawidłowej analizy własnej gry
- odpowiedzialnie i świadomie przygotowuje się do występów publicznych

Przykładowy repertuar do realizacji:

- gamy i pasaże (dur i moll) do 4 znaków przykluczowych w obrębie dwóch, trzech oktaf, tercje - artykulacją non legato, legato,
- 8 – 10 etiud
- 4 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Program egzaminu promocyjnego:

- gama i pasaże
- etiuda
- 2 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Przykładowa literatura:

E. Towarnicki – Szkoła na flet
A. Lehmann – Mój przyjaciel flet
G. Gariboldi – Methode complete, cz. I, II
N. Płatonow – Szkoła na flet
T. Wye – Szkoła na flet
F. Tomaszewski – Wybór etiud na flet
R. M. Endresen – Supplementary Studies
G. Gariboldi – 20 petites etudes pour la flute
M. Moyse – 24 etiudy melodyczne
J. Krakowska- Drobne utwory na flet z fortepianem
T. Kaban, H. Błażej – Miniatury klasyczne i romantyczne na flet i fortepian
oraz łatwe utwory solowe i z akompaniamentem fortepianu oraz proste duety z różnych zbiorów, wybrane części sonat

Klasa IV/6

1. Rozbudzenie zainteresowania muzyką

Uczeń:

- uczeń bierze udział w koncertach
- zna historię swojego instrumentu oraz literaturę fletową, odpowiednią do etapu nauczania
- zna i stosuje podstawowe pojęcia muzyczne
- wykorzystuje poznaną wiedzę na temat epok, stylów i kompozytorów w pracy nad utworami
- gra wyznaczone przez pedagoga (z uwzględnieniem upodobań ucznia) utwory o zróżnicowanym charakterze
- muzykuje w zespole, ucząc się jednocześnie współpracy i odpowiedzialności

2. Opanowanie podstaw gry na instrumencie

- doskonalenie techniki zadęcia i techniki oddechowej
- wyrabianie biegłości palców
- stopniowanie dynamiki
- kształtowanie dźwięku na przykładach długich wartości nut
- rozwijanie świadomej wyobraźni muzycznej – wibracja
- czytanie nut *a vista*
- praca nad realizacją ozdobników – mordentów, tryli, obiegników

- doskonalenie artykulacji legato, non legato i staccato
- uczeń potrafi nastroić instrument z pomocą nauczyciela i dba o prawidłową intonację

3. Wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w praktyce

- rozwijanie umiejętności gry pamięciowej, zespołowej i z akompaniamentem fortepianu
- uczeń samodzielnie i bezbłędnie odczytuje łatwy, dostosowany do jego możliwości zapis nutowy, uwzględniając metrykę, dynamikę i agogikę
- uczeń samodzielnie i efektywnie ćwiczy oraz koryguje popełniane błędy
- uczeń interpretuje utwory pod kierunkiem pedagoga, zgodnie z kanonami stylu i formy muzycznej, wyraża emocje i charakter utworu
- muzykuje w zespole, ucząc się jednocześnie współpracy i odpowiedzialności

4. Przygotowanie do występów publicznych

Uczeń:

- bierze udział w audycjach szkolnych i koncertach okolicznościowych
- koncentruje się zarówno przed grą, jak i podczas występu przed publicznością
- dokonuje prawidłowej analizy własnej gry
- odpowiedzialnie i świadomie przygotowuje się do występów publicznych
- pracuje nad tremą

Przykładowy repertuar do realizacji:

- gamy i pasaże (dur i moll) do 4 znaków przykluczowych w obrębie dwóch, trzech oktaf, tercje i oktawy - artykulacją non legato, legato, staccato
- 8 – 10 etiud
- 4 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Program egzaminu promocyjnego:

- gama i pasaże, tercje
- etiuda
- 2 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Przykładowa literatura:

E. Towarnicki – Szkoła na flet
G. Gariboldi – Metode complete
N. Płatonow – Szkoła na flet
T. Wye – Szkoła na flet
P. L. Graf – Check Up
F. Tomaszewski – Wybór etiud na flet
R. M. Endresen – Supplementary Studies
G. Gariboldi – 20 petites etiud es pour la flute
M. Moyse – 24 etiudy melodyczne
J. Krakowska- Drobne utwory na flet z fortepianem
T. Kaban, H. Błażej – Miniatury klasyczne i romantyczne na flet i fortepian
oraz łatwe utwory solowe i z akompaniamentem fortepianu oraz proste duety z różnych zbiorów, wybrane części sonat

Klasa V/6

1. Rozbudzenie zainteresowania muzyką

Uczeń:

- uczeń bierze udział w koncertach
- zna historię swojego instrumentu oraz literaturę fletową, odpowiednią do etapu nauczania
- zna i stosuje podstawowe pojęcia muzyczne
- wykorzystuje poznaną wiedzę na temat epok, stylów i kompozytorów w pracy nad utworami
- gra wyznaczone przez pedagoga (z uwzględnieniem upodobań ucznia) utwory o zróżnicowanym charakterze
- uczeń wykazuje szczególne zainteresowanie grą na instrumencie
- muzykuje w zespole, ucząc się jednocześnie współpracy i odpowiedzialności

2. Opanowanie podstaw gry na instrumencie

- doskonalenie techniki zadęcia i techniki oddechowej
- wyrabianie biegłości palców
- stopniowanie dynamiki
- kształtowanie dźwięku na przykładach długich wartości nut
- rozwijanie świadomej wyobraźni muzycznej – wibracja
- czytanie nut *a vista*
- praca nad realizacją ozdobników – mordentów, tryli, obiegników
- doskonalenie artykulacji legato, non legato i staccato
- uczeń potrafi nastroić instrument z pomocą nauczyciela i dba o prawidłową intonację
- uczeń dba o estetykę wykonania i jest wrażliwy na jakość dźwięku

3. Wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w praktyce

- rozwijanie umiejętności gry pamięciowej, zespołowej i z akompaniamentem fortepianu
- uczeń samodzielnie i bezbłędnie odczytuje łatwy, dostosowany do jego możliwości zapis nutowy, uwzględniając metrykę, dynamikę i agogikę
- uczeń samodzielnie i efektywnie ćwiczy oraz koryguje popełniane błędy
- uczeń interpretuje utwory pod kierunkiem pedagoga, zgodnie z kanonami stylu i formy muzycznej, wyraża emocje i charakter utworu
- muzykuje w zespole, ucząc się jednocześnie współpracy i odpowiedzialności

4. Przygotowanie do występów publicznych

Uczeń:

- bierze udział w audycjach szkolnych i koncertach okolicznościowych
- koncentruje się zarówno przed grą, jak i podczas występu przed publicznością
- dokonuje prawidłowej analizy własnej gry
- odpowiedzialnie i świadomie przygotowuje się do występów publicznych
- pracuje nad tremą

Przykładowy repertuar do realizacji:

Program nauczania – SZKOŁA MUZYCZNA I STOPNIA - FLET

- gamy i pasaże (dur i moll) do 4 znaków przykluczowych w obrębie dwóch, trzech oktaf, tercje i oktaf - artykulacją non legato, legato, staccato
- gama chromatyczna
- 8 – 10 etiud
- 2 utwory cykliczne (kontrastujące części) z akompaniamentem fortepianu
- 2 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Program egzaminu promocyjnego:

- gama i pasaże, tercje
- etiuda
- utwór cykliczny (kontrastujące części) wykonany z pamięci z akompaniamentem fortepianu
- utwór dowolny wykonany z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Przykładowa literatura:

E. Towarnicki – Szkoła na flet
G. Gariboldi – Methode complete cz. I, II
N. Płatonow – Szkoła na flet
T. Wye – Szkoła na flet
P. L. Graf – Check Up
F. Tomaszewski – Wybór etiud na flet
G. Gariboldi – 20 petites etiud es pour la flute
G. Gariboldi – Exercices Journaliers
M. Moyse – 24 etiudy melodyczne
M. Moyse – Gammes et Arpeges
M. Moyse – 100 Etiudes faciles et progressives d’apres Cramer
B. Marcello – 12 sonat na flet cz. I
F. M. Veracini – 12 sonat na flet
T. Kaban, H. Błażej – Miniatury klasyczne i romantyczne na flet i fortepian
J. S. Bach - Sicilienne
C. Debussy – Claire de la lune
C. Debussy – Le petit negre
G. Faure – Sicilienne
G. Faure – Berceuse
S. Moniuszko – Prząśniczka
F. Chopin – Walc op. 69 nr 2
J. Ph. Rameau, J. A. Hasse, F. J. Gossec – 3 Tambourins
M. Moszkowski – Taniec hiszpański nr 2
J. Brahms – Taniec węgierski nr 5
Ch. W. Gluck – Taniec błogostawionych duchów
G. F. Haendel – Sonata g-moll op. 1 nr 2
G. F. Haendel – Sonata F-dur op. 1 nr 11
W. Popp – Concertino
J. B. Loillet – Sonata e-moll
A. Vivaldi – Koncert F-dur
A. Vivaldi – Koncert G-dur
F. Devienne – 18 łatwych duetów

oraz łatwe utwory solowe i z akompaniamentem fortepianu oraz proste duety z różnych zbiorów, wybrane części sonat

Klasa VI/6

1. Rozbudzenie zainteresowania muzyką

Uczeń:

- bierze udział w koncertach
- zna historię swojego instrumentu oraz literaturę fletową, odpowiednią do etapu nauczania
- zna i stosuje podstawowe pojęcia muzyczne
- wykorzystuje poznaną wiedzę na temat epok, stylów i kompozytorów w pracy nad utworami
- gra wyznaczone przez pedagoga (z uwzględnieniem upodobań ucznia) utwory o zróżnicowanym charakterze
- wykazuje szczególne zainteresowanie grą na instrumencie
- muzykuje w zespole, ucząc się jednocześnie współpracy i odpowiedzialności
- interesuje się kulturą

2. Opanowanie podstaw gry na instrumencie

Uczeń zrealizował przewidziane programem nauczania zadania techniczno-wykonawcze, a więc:

- zna i stosuje prawidłową postawę podczas gry na instrumencie
- zna techniki oddechu i zadęcia
- kontroluje i właściwie prowadzi strumień powietrza
- wie w jaki sposób pracować nad biegłością palców
- zna i stosuje określenia dynamiczne
- zna zasady notacji muzycznej
- zna i stosuje różną artykulację
- prawidłowo odczytuje i realizuje oznaczenia tempa
- właściwie odczytuje i realizuje struktury rytmiczne w wykonywanych utworach
- dba o estetykę wykonania i jest wrażliwy na jakość dźwięku

3. Wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w praktyce

- rozwijanie umiejętności gry pamięciowej, zespołowej i z akompaniamentem fortepianu
- uczeń samodzielnie i bezbłędnie odczytuje łatwy, dostosowany do jego możliwości zapis nutowy, uwzględniając metrykę, dynamikę i agogikę
- uczeń samodzielnie i efektywnie ćwiczy oraz koryguje popełniane błędy
- uczeń interpretuje utwory pod kierunkiem pedagoga, zgodnie z kanonami stylu i formy muzycznej, wyraża emocje i charakter utworu
- muzykuje w zespole, ucząc się jednocześnie współpracy i odpowiedzialności

4. Przygotowanie do występów publicznych

Uczeń:

- bierze udział w audycjach szkolnych i koncertach okolicznościowych
- koncentruje się zarówno przed grą, jak i podczas występu przed publicznością

- dokonuje prawidłowej analizy własnej gry
- odpowiedzialnie i świadomie przygotowuje się do występów publicznych
- pracuje nad tremą
- uczeń jest świadomym odbiorcą sztuki i kultury

Przykładowy repertuar do realizacji:

- gamy i pasaże (dur i moll) do 4 znaków przykluczowych w obrębie dwóch, trzech oktaw, tercje i oktawy - artykulacją non legato, legato, staccato
- gama chromatyczna
- 8 – 10 etiud
- utwór cykliczny z akompaniamentem fortepianu
- 2 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Program egzaminu promocyjnego:

- 2 gamy i pasaże, tercje, oktawy
- 2 etiudy o zróżnicowanym charakterze
- utwór cykliczny wykonany z pamięci z akompaniamentem fortepianu
- utwór dowolny wykonany z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Przykładowa literatura:

E. Towarnicki – Szkoła na flet
G. Gariboldi – Methode complete cz. I, II
N. Płatonow – Szkoła na flet
T. Wye – Szkoła na flet
P. L. Graf – Check Up
F. Tomaszewski – Wybór etiud na flet
G. Gariboldi – 20 petites etiud es pour la flute
G. Gariboldi – Exercices Journaliers
M. Moyse – 24 etiudy melodyczne
M. Moyse – Gammes et Arpeges
M. Moyse – 100 Etiudes faciles et progressives d’apres Cramer
B. Marcello – 12 sonat na flet cz. I
F. M. Veracini – 12 sonat na flet
J. S. Bach - Sicilienne
C. Debussy – Claire de la lune
C. Debussy – Le petit negre
G. Faure – Sicilienne
G. Faure – Berceuse
S. Moniuszko – Prząśniczka
F. Chopin – Walc op. 69 nr 2
J. Ph. Rameau, J. A. Hasse, F. J. Gossec – 3 Tambourins
M. Moszkowski – Taniec hiszpański nr 2
J. Brahms – Taniec węgierski nr 5
Ch. W. Gluck – Taniec błogostawionych duchów
G. F. Haendel – Sonata g-moll op. 1 nr 2
G. F. Haendel – Sonata F-dur op. 1 nr 11
W. Popp – Concertino

J. B. Loillet – Sonata e-moll
A. Vivaldi – Koncert F-dur
A. Vivaldi – Koncert G-dur
F. Devienne – 18 łatwych duetów
i inne utwory o podobnym stopniu trudności

CYKL CZTEROLETNI

Klasa I/4

1. Rozbudzenie zainteresowania muzyką

- zachęcanie ucznia do uczestniczenia w koncertach
- zapoznanie ucznia z podstawowymi wiadomościami z zakresu historii instrumentu
- początki gry z akompaniamentem fortepianu
- zapoznanie z podstawowymi pojęciami muzycznymi

2. Opanowanie podstaw gry na instrumencie

- budowa instrumentu i sposoby jego pielęgnacji
- prawidłowa postawa podczas gry na instrumencie
- technika wydobywania dźwięku
- układ rąk i palców, zasady palcowania
- technika oddechowa
- artykulacja legato, non legato
- kształtowanie dźwięku na przykładach długich wartości nut
- nauka gry z nut

3. Wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w praktyce

- przygotowanie ucznia do gry z akompaniamentem fortepianu
- uczeń samodzielnie i bezbłędnie odczytuje łatwy, dostosowany do jego możliwości zapis nutowy
- poprawnie wykonuje z pamięci wyznaczony przez nauczyciela utwór lub ćwiczenie
- uczeń samodzielnie ćwiczy w domu, potrafi poprawić błędy

4. Przygotowanie do występów publicznych

- uczeń bierze udział w audycjach szkolnych i koncertach okolicznościowych

Przykładowy repertuar do realizacji:

- gamy durowe i pasaże do 3 znaków przykluczowych w obrębie dwóch oktaw
- artykulacją non legato, legato
- 6 – 8 etiud
- 2 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Przykładowa literatura:

E. Towarnicki – Szkoła na flet cz. I
A. Błaszczyk – Młody flecista
A. Lehmann – Mój przyjaciel flet

G. Gariboldi – Metode complete

F. Tomaszewski – Wybór etiud cz. I

R. M. Endresen – Supplementary Studies

J. Krakowska- Drobne utwory na flet z fortepianem

T. Kaban, H. Błażej – Miniatury klasyczne i romantyczne na flet i fortepian
i inne łatwe utwory solowe z towarzyszeniem fortepianu

Klasa II/4

1. Rozbudzenie zainteresowania muzyką

- uczeń bierze udział w koncertach
- uczeń zna historię swojego instrumentu oraz literaturę fletową, odpowiednią do etapu nauczania
- uczeń zna i stosuje podstawowe pojęcia muzyczne
- uczeń wykorzystuje poznaną wiedzę na temat epok, stylów i kompozytorów w pracy nad utworami
- muzykuje w zespole, ucząc się jednocześnie współpracy i odpowiedzialności

2. Opanowanie podstaw gry na instrumencie

- doskonalenie techniki zadęcia i techniki oddechowej
- wyrabianie biegłości palców
- nauka czytania *a vista*
- stopniowanie dynamiki
- doskonalenie techniki legato, non legato i staccato
- kształtowanie dźwięku na przykładach długich wartości nut
- rozwijanie świadomej wyobraźni muzycznej
- praca nad realizacją ozdobników – mordentów, tryli, obiegników
- uczeń potrafi nastroić instrument z pomocą nauczyciela i dba o prawidłową intonację

3. Wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w praktyce

- rozwijanie umiejętności gry pamięciowej, zespołowej i z akompaniamentem fortepianu
- uczeń samodzielnie i bezbłędnie odczytuje łatwy, dostosowany do jego możliwości zapis nutowy, uwzględniając metrykę, dynamikę i agogikę
- uczeń samodzielnie i efektywnie ćwiczy oraz koryguje popełniane błędy

4. Przygotowanie do występów publicznych

Uczeń:

- bierze udział w audycjach szkolnych i koncertach okolicznościowych
- koncentruje się zarówno przed grą, jak i podczas występu przed publicznością
- dokonuje prawidłowej analizy własnej gry
- odpowiedzialnie i świadomie przygotowuje się do występów publicznych

Przykładowy repertuar do realizacji:

- gamy i pasaże (dur i moll) do 4 znaków przykluczowych w obrębie dwóch, trzech oktaf, tercje - artykulacją non legato, legato, staccato

- 8 – 10 etiud
- 4 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Program egzaminu promocyjnego:

- gama i pasaże
- etiuda
- 2 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Przykładowa literatura:

E. Towarnicki – Szkoła na flet
A. Lehmann – Mój przyjaciel flet
G. Gariboldi – Methode complete cz. I, II
N. Płatonow – Szkoła na flet
T. Wye – Szkoła na flet
P. L. Graf – Check Up
F. Tomaszewski – Wybór etiud na flet
R. M. Endresen – Supplementary Studies
G. Gariboldi – 20 petites etiud es pour la flute
M. Moyse – 24 etiudy melodyczne
J. Krakowska- Drobne utwory na flet z fortepianem
T. Kaban, H. Błażej – Miniatury klasyczne i romantyczne na flet i fortepian
oraz łatwe utwory solowe I z akompaniamentem fortepianu oraz proste duety z różnych zbiorów

Klasa III/4

1. Rozbudzenie zainteresowania muzyką

Uczeń:

- bierze udział w koncertach
- zna historię swojego instrumentu oraz literaturę fletową, odpowiednią do etapu nauczania
- zna i stosuje podstawowe pojęcia muzyczne
- wykorzystuje poznaną wiedzę na temat epok, stylów i kompozytorów w pracy nad utworami
- gra wyznaczone przez pedagoga (z uwzględnieniem upodobań ucznia) utwory o zróżnicowanym charakterze
- uczeń wykazuje szczególne zainteresowanie grą na instrumencie
- muzykuje w zespole, ucząc się jednocześnie współpracy i odpowiedzialności

2. Opanowanie podstaw gry na instrumencie

- doskonalenie techniki zadęcia i techniki oddechowej
- wyrabianie biegłości palców
- stopniowanie dynamiki
- czytanie nut *a vista*
- kształtowanie dźwięku na przykładach długich wartości nut
- rozwijanie świadomej wyobraźni muzycznej – wibracja
- praca nad realizacją ozdobników – mordentów, tryli, obiegników

- doskonalenie artykulacji legato, non legato i staccato
- uczeń potrafi nastroić instrument z pomocą nauczyciela i dba o prawidłową intonację
- uczeń dba o estetykę wykonania i jest wrażliwy na jakość dźwięku

3. Wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w praktyce

- rozwijanie umiejętności gry pamięciowej, zespołowej i z akompaniamentem fortepianu
- uczeń samodzielnie i bezbłędnie odczytuje łatwy, dostosowany do jego możliwości zapis nutowy, uwzględniając metrykę, dynamikę i agogikę
- uczeń samodzielnie i efektywnie ćwiczy oraz koryguje popełniane błędy
- uczeń interpretuje utwory pod kierunkiem pedagoga, zgodnie z kanonami stylu i formy muzycznej, wyraża emocje i charakter utworu
- muzykuje w zespole, ucząc się jednocześnie współpracy i odpowiedzialności

4. Przygotowanie do występów publicznych

Uczeń:

- bierze udział w audycjach szkolnych i koncertach okolicznościowych
- koncentruje się zarówno przed grą, jak i podczas występu przed publicznością
- dokonuje prawidłowej analizy własnej gry
- odpowiedzialnie i świadomie przygotowuje się do występów publicznych
- pracuje nad tremą

Przykładowy repertuar do realizacji:

- gamy i pasaże (dur i moll) do 4 znaków przykluczowych w obrębie dwóch, trzech oktaf, tercje i oktawy - artykulacją non legato, legato, staccato
- 8 – 10 etiud
- 2 utwory cykliczne (kontrastujące części)
- 2 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Program egzaminu promocyjnego:

- gama i pasaże, tercje
- etiuda
- utwór cykliczny (kontrastujące części) wykonany z pamięci z akompaniamentem fortepianu
- utwór dowolny wykonany z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Przykładowa literatura:

E. Towarnicki – Szkoła na flet
G. Gariboldi – Methode complete cz. I, II
N. Płatonow – Szkoła na flet
T. Wye – Szkoła na flet
P. L. Graf – Check Up
F. Tomaszewski – Wybór etiud na flet
G. Gariboldi – 20 petites etiud es pour la flute
M. Moyse – 24 etiudy melodyczne
M. Moyse – Gammes et Arpeges
M. Moyse – 100 Etiudes faciles et progressives d’apres Cramer
B. Marcello – 12 sonat na flet cz. I

F. M. Veracini – 12 sonat na flet
T. Kaban, H. Błażej – Miniatury klasyczne i romantyczne na flet i fortepian
C. Debussy – Claire de la lune
G. Faure – Sicilienne
G. Faure – Berceuse
S. Moniuszko – Prząśniczka
F. Chopin – Walc op. 69 nr 2
J. Ph. Rameau, J. A. Hasse, F. J. Gossec – 3 Tambourins
M. Moszkowski – Taniec hiszpański nr 2
J. Brahms – Taniec węgierski nr 5
Ch. W. Gluck – Taniec błogosławionych duchów
G. F. Haendel – Sonata g-moll op. 1 nr 2
G. F. Haendel – Sonata F-dur op. 1 nr 11
W. Popp – Concertino
J. B. Loillet – Sonata e-moll
A. Vivaldi – Koncert F-dur
F. Devienne – 18 łatwych duetów
I inne utwory o podobnym stopniu trudności

Klasa IV/4

1. Rozbudzenie zainteresowania muzyką

Uczeń:

- bierze udział w koncertach
- zna historię swojego instrumentu oraz literaturę fletową, odpowiednią do etapu nauczania
- zna i stosuje podstawowe pojęcia muzyczne
- wykorzystuje poznaną wiedzę na temat epok, stylów i kompozytorów w pracy nad utworami
- gra wyznaczone przez pedagoga (z uwzględnieniem upodobań ucznia) utwory o zróżnicowanym charakterze
- wykazuje szczególne zainteresowanie grą na instrumencie
- muzykuje w zespole, ucząc się jednocześnie współpracy i odpowiedzialności
- interesuje się kulturą

2. Opanowanie podstaw gry na instrumencie

Uczeń zrealizował przewidziane programem nauczania zadania techniczno-wykonawcze, a więc:

- zna i stosuje prawidłową postawę podczas gry na instrumencie
- zna techniki oddechu i zadęcia
- kontroluje i właściwie prowadzi strumień powietrza
- wie w jaki sposób pracować nad biegłością palców
- zna i stosuje określenia dynamiczne
- zna zasady notacji muzycznej
- zna i stosuje różną artykulację
- prawidłowo odczytuje i realizuje oznaczenia tempa
- właściwie odczytuje i realizuje struktury rytmiczne w wykonywanych utworach

- dba o estetykę wykonania i jest wrażliwy na jakość dźwięku

3. Wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w praktyce

- rozwijanie umiejętności gry pamięciowej, zespołowej i z akompaniamentem fortepianu
- uczeń samodzielnie i bezbłędnie odczytuje łatwy, dostosowany do jego możliwości zapis nutowy, uwzględniając metrykę, dynamikę i agogikę
- uczeń samodzielnie i efektywnie ćwiczy oraz koryguje popełniane błędy
- uczeń interpretuje utwory pod kierunkiem pedagoga, zgodnie z kanonami stylu i formy muzycznej, wyraża emocje i charakter utworu
- muzykuje w zespole, ucząc się jednocześnie współpracy i odpowiedzialności

4. Przygotowanie do występów publicznych

Uczeń:

- bierze udział w audycjach szkolnych i koncertach okolicznościowych
- koncentruje się zarówno przed grą, jak i podczas występu przed publicznością
- dokonuje prawidłowej analizy własnej gry
- odpowiedzialnie i świadomie przygotowuje się do występów publicznych
- pracuje nad tremą
- uczeń jest świadomym odbiorcą sztuki i kultury

Przykładowy repertuar do realizacji:

- gamy i pasaże (dur i moll) do 4 znaków przykluczowych w obrębie dwóch, trzech oktaf, tercje i oktawy - artykulacją non legato, legato, staccato
- gama chromatyczna
- 8 – 10 etiud
- utwór cykliczny z akompaniamentem fortepianu
- 2 utwory dowolne wykonane z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Program egzaminu:

- 2 gamy i pasaże, tercje i oktawy
- 2 etiudy o zróżnicowanym charakterze
- utwór cykliczny wykonany z pamięci z akompaniamentem fortepianu
- utwór dowolny wykonany z pamięci z akompaniamentem fortepianu

Przykładowa literatura:

E. Towarnicki – Szkoła na flet
G. Gariboldi – Methode complete cz. I, II
N. Płatonow – Szkoła na flet
T. Wye – Szkoła na flet
P. L. Graf – Check Up
F. Tomaszewski – Wybór etiud na flet
G. Gariboldi – 20 petites etiud es pour la flute
G. Gariboldi – Exercices Journaliers
M. Moyse – 24 etiudy melodyczne
M. Moyse – Gammes et Arpeges

M. Moyse – 100 Etiudes faciles et progressives d’apres Cramer
B. Marcello – 12 sonat na flet cz. I
F. M. Veracini – 12 sonat na flet
C. Debussy – Claire de la lune
C. Debussy – Le petit negre
G. Faure – Sicilienne
G. Faure – Berceuse
S. Moniuszko – Prząśniczka
F. Chopin – Walc op. 69 nr 2
J. Ph. Rameau, J. A. Hasse, F. J. Gossec – 3 Tambourins
M. Moszkowski – Taniec hiszpański nr 2
J. Brahms – Taniec węgierski nr 5
Ch. W. Gluck – Taniec błogosławionych duchów
G. F. Haendel – Sonata g-moll op. 1 nr 2
G. F. Haendel – Sonata F-dur op. 1 nr 11
W. Popp – Concertino
J. B. Loillet – Sonata e-moll
A. Vivaldi – Koncert F-dur
A. Vivaldi – Koncert G-dur
F. Devienne – 18 łatwych duetów
i inne utwory o podobnym stopniu trudności

III. FORMY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIA, KRYTERIA OCENY UCZNIA

Uczeń oceniany jest według następujących kryteriów:

- stopień spełnienia wymagań programowych w danym roku nauki (postępy w zdobywaniu umiejętności technicznych, muzycznych)
- poprawność aparatu gry – w tym postawa ucznia przy instrumencie, ustawienie i swoboda aparatu gry
- postępy w zdobywaniu umiejętności technicznych i muzycznych
- precyzja wykonania – w tym prawidłowe odczytanie tekstu i opanowanie utworu
- postępy w zdobywaniu umiejętności warsztatowych – w tym biegłość palcowa, prawidłowa technika oddechowa, intonacja
- systematyczność i pilność ucznia w nauce
- jakość wykonań artystycznych – w tym estetyka brzmienia, strój i intonacja oraz umiejętność prowadzenia frazy
- umiejętność koncentracji i pokonywania tremy podczas występu
- aktywny udział (czynny lub bierny) w koncertach szkolnych i środowiskowych
- wykroczenie ponad obowiązujący program nauczania bądź zdobycie nagrody lub wyróżnienia na konkursach pozaszkolnych

Formy sprawdzania osiągnięć ucznia:

- popisy (audycje klasowe, sekcyjne, szkolne, pozaszkolne, koncerty),
- przesłuchania szkolne (techniczne, półroczne)
- egzaminy
- przesłuchania CEA o różnym zasięgu
- konkursy (szkolne, regionalne, ogólnopolskie, międzynarodowe),

Oceny gry ucznia po występie dokonuje nauczyciel przedmiotu głównego w ustnej formie opisowej. Podczas występu na przesłuchaniach, konkursach oraz egzaminach promocyjnych ucznia ocenia komisja konkursowa bądź egzaminacyjna zgodnie z regulaminem pracy komisji.

Ocena końcoworoczna z przedmiotu głównego ustalona zostaje w trybie egzaminu promocyjnego, z wyjątkiem klasy pierwszej działu dziecięcego i młodzieżowego, gdzie uczniowie zamiast egzaminu występują podczas audycji szkolnej (otwartej dla publiczności). Podczas egzaminów członkowie komisji oceniają uczniów, uwzględniając programowe wskaźniki osiągnięć ucznia – zamierzone efekty oraz nabyte umiejętności.

Oceny klasyfikacyjne ustalone zostały w stopniach według następującej skali:

- stopień celujący - 6 (ilość punktów 25)
- stopień bardzo dobry - 5 (ilość punktów 21 – 24)
- stopień dobry - 4 (ilość punktów 16 – 20)
- stopień dostateczny - 3 (ilość punktów 13 – 15)
- stopień dopuszczający - 2 (ilość punktów 11 – 12)
- stopień niedostateczny - 1 (ilość punktów 0 – do 10)

Grę ucznia ocenia się według następujących kryteriów:

- ocenę **celującą** otrzymuje uczeń, który w grze bezbłędnej tekstowo, muzycznie i technicznie prezentuje wyjątkowe walory interpretacyjno-artystyczne; uczeń wykonuje repertuar wykraczający ponad obowiązujący w danej klasie program nauczania prawidłowym aparatem gry; bierze aktywny udział w życiu artystycznym szkoły lub jest laureatem przesłuchań CEA lub konkursów regionalnych, ogólnopolskich czy międzynarodowych; ponadto wykazuje się nienaganną i wzorową postawą w zakresie kultury osobistej oraz poszanowania instrumentów i mienia szkolnego,
- ocenę **bardzo dobrą** otrzymuje uczeń, który opanował zakres wiedzy i umiejętności określonych w programie nauczania, wykonuje zgodny z programem nauczania repertuar bezbłędnie tekstowo i dobrze technicznie, z pamięci, prawidłowym aparatem gry, prezentuje w grze właściwą i stylową interpretację, wykazuje się dużym zaangażowaniem i kreatywnością, szybko i bez trudności przyswaja zadany program, systematycznie i bez zastrzeżeń pracuje w domu, aktywnie uczestniczy w życiu artystycznym szkoły,
- ocenę **dobłą** otrzymuje uczeń, który opanował materiał nauczania danej klasy według obowiązującego programu oraz prezentuje grę poprawną technicznie i muzycznie z drobnymi błędami tekstowymi, technicznymi lub pamięciowymi, w miarę prawidłowym aparatem gry; prezentuje poprawną muzycznie i stylistycznie interpretację; wykazuje się niewielkim zaangażowaniem i kreatywnością, pracuje dość systematycznie lecz nie zawsze w pełni realizuje polecenia nauczyciela,
- ocenę **dostateczną** otrzymuje uczeń, który opanował jedynie podstawowe treści programowe, co może oznaczać trudności w toku dalszego kształcenia; wykonał repertuar w miarę zgodny z programem nauczania, ale z błędami tekstowymi oraz niedociągnięciami muzyczno – technicznymi lub pamięciowymi, w miarę poprawnym aparatem gry z elementami właściwej interpretacji; pracuje w domu niesystematycznie, niewystarczająco lub niezgodnie ze wskazówkami nauczyciela; opanował grę na instrumencie w sposób umożliwiający postępy w dalszej nauce przy systematycznej pracy,
- ocenę **dopuszczającą** otrzymuje uczeń, który wykonuje program niezgodny z programem nauczania, a jego wykonanie utworów charakteryzuje się poważnymi błędami tekstowymi, technicznymi lub pamięciowymi, bez interpretacji muzycznej; posługuje się niepoprawnym aparatem gry; niewielkie zainteresowanie ucznia przedmiotem uniemożliwia zrealizowanie minimum programowego w danej klasie, a może nawet uniemożliwić dalsze kształcenie,
- ocenę **niedostateczną** otrzymuje uczeń, który nie zrealizował niezbędnego minimum materiału przewidzianego w programie nauczania danej klasy, ma problemy z wykonaniem jakiegokolwiek repertuaru, wykazuje brak chęci i predyspozycji do gry na flecie, nie rokuje nadziei na dalszy rozwój muzyczno – artystyczny, jego brak opanowania podstawowych zadań techniczno – wykonawczych uniemożliwia kontynuację kształcenia.

IV. EFEKTY KSZTAŁCENIA NA KONIEC NAUKI W SZKOLE I STOPNIA

Uczeń:

1. szanuje dziedzictwo kulturowe swojego i innych narodów,
2. przestrzega zasad kultury, etyki i prawa autorskiego,
3. posiada wiedzę niezbędną do rozwijania gry na instrumencie i do świadomego
4. zna i stosuje zasady dotyczące występów publicznych, ze szczególnym uwzględnieniem zachowania i stroju,
5. wykazuje wrażliwość artystyczną w kreatywnym realizowaniu zadań,
6. rozwija pasję muzyczną przez podejmowanie inicjatyw artystycznych,
7. publicznie prezentuje swoje dokonania,
8. podczas gry na instrumencie prawidłowo operuje aparatem gry,
9. czyta nuty ze zrozumieniem, potrafi wykonać *a vista* proste utwory muzyczne,
10. wykorzystuje wiedzę ogólnomuzyczną oraz umiejętności niezbędne do zrozumienia i wykonywania utworów,
11. świadomie wykorzystuje słuch muzyczny w działaniach praktycznych,
12. realizuje wskazówki wykonawcze ze zrozumieniem,
13. ocenia jakość wykonywanych zadań,
14. pracuje w zespole pod nadzorem osoby odpowiedzialnej za realizację projektu oraz bierze współodpowiedzialność za efekt tej pracy,
15. integruje się i współpracuje z członkami zespołu,
16. buduje relacje oparte na zaufaniu,
17. wykazuje się w działaniu postawą aktywną,
18. organizuje swoją indywidualną pracę,
19. systematycznie rozwija swoje umiejętności,
20. wykorzystuje technologię informacyjną i komunikacyjną,
21. jest przygotowany do kontynuowania nauki,
22. potrafi skutecznie radzić sobie ze stresem, w szczególności z tremą

V. KOMENTARZ DO REALIZACJI PROGRAMU NAUCZANIA

OGÓLNA KONCEPCJA PROGRAMU NAUCZANIA

Niniejszy program ma pomóc nauczycielowi w pracy zarówno z uczniami bardzo zdolnymi, jak i uczniami o mniejszych predyspozycjach do kształcenia muzycznego. Został dostosowany do indywidualnych potrzeb oraz możliwości uczniów, dla których jest przeznaczony. Podczas indywidualnych lekcji nauczyciel może dopasować materiał i metody nauczania do potencjału i stopnia zaawansowania poszczególnych uczniów. Efektem jego pracy powinno być nauczenie podstaw gry na instrumencie, rozbudzanie wrażliwości artystycznej, poczucia estetyki, a także zamiłowania do muzyki i instrumentu oraz przygotowanie najzdolniejszych absolwentów do kontynuowania nauki na kolejnym etapie edukacyjnym.

Wykształcenie uzyskane przez absolwenta pierwszego etapu edukacyjnego przygotowuje go do muzykowania zespołowego, czynnego uczestnictwa w tzw. amatorskim życiu muzycznym, świadomego odbioru muzyki oraz kontynuacji nauki w szkole muzycznej II stopnia.

W programie uwzględniono podział na klasy. Każdy następny rok nauki stanowi kontynuację zagadnień z roku poprzedniego jednakże to nauczyciel dostosowuje tempo realizacji programu do konkretnego ucznia. Należy podkreślić, że w przypadku uczniów o wyższym (niż średni) poziomie zaawansowania realizujemy program o stopniu trudniejszym, dopasowany do potrzeb procesu dydaktycznego.

WSKAZÓWKI METODYCZNE

Nauczanie indywidualne to specyficzna forma pracy z uczniem. Umożliwia dostosowanie metod nauczania do możliwości intelektualnych, technicznych ucznia, a także do jego wieku. Pozwala to na osiągnięcie lepszych efektów pracy niż lekcje zbiorowe.

Najważniejsze z metod to:

- omówienie nowego problemu lub nowego materiału
- pokazowa forma przedstawienia prawidłowego wykonania omawianego problemu lub materiału
- demonstracyjne i werbalne przedstawienie zasad prawidłowych nawyków wykonawczych (prawidłowego dźwięku, interpretacji, strony technicznej utworu)
- przedstawienie przez nauczyciela sposobów pokonywania nowych problemów technicznych i interpretacyjnych

Bardzo ważnym aspektem związanym z nauką gry na instrumencie jest dobór odpowiedniego programu, który będzie dostosowany do aktualnych możliwości technicznych ucznia. Oczywiście jest to, że wybrany utwór nie może być „poza zasięgiem” możliwości ucznia. Dobór programu musi odbywać się stopniowo w miarę rozwijania się techniki gry ucznia. Oczywiście w przypadku uczniów wyjątkowo zdolnych program może wybiegać poza wyznaczony program w danej klasie. Z pewnością taki zabieg zmobilizuje zdolnego ucznia do wyczerpanej pracy.

OPIS WARUNKÓW NIEZBĘDNYCH DO REALIACJI PROGAMU NAUCZANIA

Do realizacji zadań przedmiotowych niezbędne są wytlumione estetyczne pomieszczenia spełniające normy techniczne i zapewniające bezpieczne odbywanie zajęć. Szkoła powinna posiadać odpowiednie instrumentarium, niezbędne do realizacji treści nauczania zawartych w programie.

Uczeń powinien mieć własny instrument do ćwiczeń. Sale lekcyjne powinny być wyposażone w pomoce dydaktyczne, m. in. w pulpity, lustro i krzesła. Szkoła powinna posiadać bibliotekę zaopatrzoną w podręczniki i nuty niezbędne do realizacji programu nauczania. Biblioteka szkolna powinna być w miarę możliwości aktualizowana o nowe pozycje literatury fletowej.

PRAWA AUTORSKIE

Zgodnie z ustawą o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jedn. Dz.U. Nr 80 z 2000 r. poz.904, Dz. U. z 2002 r. Nr 197 poz.1662) i ostatnią jej nowelizacją uchwaloną przez Sejm 1 kwietnia 2004 roku (Dz. U. z 2004 r. Nr 91 poz.869) instytucje oświatowe (w tym szkoły muzyczne) mogą bez zgody twórców, artystów wykonawców, itp., a także bez zapłaty im wynagrodzenia korzystać z rozpowszechnionych utworów i pozostałych dóbr pokrewnych jedynie w celach dydaktycznych.

Zatem nauczyciel może uczniom udostępniać płyty, nuty oraz filmy, jak również może powielić fragment opublikowanych nut i wręczyć je uczniom. Ważne jest natomiast, aby korzystając z poszczególnych pomocy dydaktycznych zawsze podawać twórcę i źródło pochodzenia utworu (nut, nagrań itp.).